

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Dialogorum sacrorum Libri Quatuor

Châteillon, Sébastien

Basileae, 1565

Goliathus

urn:nbn:de:bsz:31-102436

DIALOG. SACRORVM
GOLIATHVS. 1. Reg. 17.

ARGVMENTVM.

Dauid à Saulo impetrat, ut liceat cū Goliatho pugnare, & illum cum funda & pedo aggressus occidit.

Dauid, Eliabus, Goliathus, Israelita
quidam, Alius Isr. Nuncius, Saulus.

S Aluete mei fratres optimi. **E.** Deus det quæ suelis, germane lepidissime. Ut ualeat pater? **D.** Optimè, gratia Deo: meq; misit ut uiserè quid ageretur, uobisq; afferrem placentiam, & decem panes, & tesseram ustrâ acciperem. Dedit etiam mihi decem caseos, ad centurionè. Sed quâ ego uocem audio? **E.** Quid opus est uos exire ad prælio dimicandū nobiscū? Ego sum Palestinus, uos estis clientes Sauli. Deligite ex uobis aliquè, qui cōserat manus mecum: qui si superauerit me prælio, & interemerit, nos seruiemus uobis: sin ego uicero, uos nobis seruietis. Quanta ego hodie ignominia afficio instructos in acie Israelitas? Date mihi uirū, qui cū contendā singulari certamine. **D.** Quis est importunus iste, & turgidus Gigas, qui tā opere despicit nos præ se? cuius nocem & aspectum contremiscunt omnes, & refugiunt? **IS.** Nescio quis est, natus in nostram perniciem & dedecus: eum quo nemo audet conserere manum: adeo ingens

gens est, & terribilis. D. Quid ergo premij feret, qui sustulerit eū de medio, & abolerit hoc tantū probrum Israelitarū? Nam quis est impurus iste Palestinus, qui inurit tantam notā ignominie castris Dei immortalis? i s. Si quis eum deiecerit, rex eum ualde ditabit, locabitq; ei nuptum filiam suam, donabitq; immunitate perpetua domum eius paternā. E. ^a Cur uenisti huc, improbe puer? aut cur deseruisti pauculas illas ouiculas in saltu? Ego noui temeritatem, audaciamq; tui ingenij. Mirum ni uenisti spectatum praelium. D. Quid ego commisi? an non erat causa cur uenirem? Sed adibo alios. Heus tu, quo premio afficiet rex eū qui occiderit immanē illum Palestinū? Is. Maximo. D. Quonam? Is. Ornabit eum maximis diuitijs & opibus, comittereq; ei natā suam uxore, & liberabit domū eius patriam in perpetuum. D. Condignum sanē premium, & regale. Equidem ausim aggredi hominē: nescio quomodo gestit animus, indignaturq; tantum licere cuiquam in populum Dei. Hæcine ut patiar? Impunē ergo nefanda illa probra euomuerit in sacram gentem? Mori me malim. N. Adolescentule, iubet rex ut uenias ad se. D. Nihil est quod faciam libentius. Eamus O' si fiat mihi potestas pugnandi cum eo, quantum bellum confecerō? uel potius, quantum bellum confecerit Deus, uno occiso? N. Adduco tibi hic adolescentulum,

a Plerumque
qui minus
possunt, et
contemnu
& obiurg
qui plus
sunt.

tulum, Rex, quem iussisti accersi. SAUL. Quid audio David? tu ne dixisti, te audere in Palestinum illum portentosum, qui perterrefacit totas nostras acies?

D. Bono animo es, ô Rex, ne despondeat quisquam animum. Vos spectabitis: ego ipse sub-
ho hoc certamen, & congregiar cum Palestino.

S. ^b Vide quid dicas, David. Non possis pugnare cū eo, adolescentulus, & rudis belli, cum uiro robu-
stissimo, & in armis exercitatissimo iam à puero.

D. Nihili facio neq; uires, neq; usum armorum e-
ius habeo lōgè aliam rationē certandi. Audi quid dicam. Cum aliquando pascere oves patris mei, leo unā cum urso inuasit gregem, ouēq; corripuit.

Eum ego consecutus cecidi, eripuiq; ouem e fauci-
bus eius. Tum ursus in me irruere: ego uerò pre-
hensum rostro, ad terram affligere, & cedere. atq;
ita occidi & leonem & ursum. Non dubito quin

idem exitus maneat nefarium hunc & teterrimum
hostem, qui audet profcindere cōiucijs exercitum
Dei immortalis. Ioua, qui defendit me à leone &
urso, idem defendet etiā à Palestino isto. s. Quan-
do tanta fiducia es, per me licet descendas in certa-
men. Adsit tibi Deus. Veruntamen es armandus.

Volo accōmodare tibi mea ipsius arma. D. Nun-
quam equidem arma tuli. Sed faciam periculum, si
possum uti. Hæc lorica ualde me grauat, cassis quo-
que prem'it caput, etiam caligæ sunt duplo maio-
ræ.

Spiritualia
illa spiritu-
bus, non
rationalib. ar-
is gerenda
sunt.

res quàm pro meis pedibus. nec ensis admodum de-
 cet meū latus: uideorq; magis alligatus ensi, quàm
 ensis mihi. Vah, non possum ingredi cum his impe-
 dimentis. Apage hæc arma, non sum assuetus his fe-
 rendis, malo ferre nota tela: pedum dico, & fun-
 dam, unà cum his quinq; læuibus silicibus, quos ge-
 ram in sacculo. Bene spera Rex, cernes me hodie
 uictorem redeuntem cum exuuijs hominis ferocis-
 simi. s. Ita faxit Deus. c. Videó ne ego homi-
 nem uenire ad me? Tandem habebó qui cum cer-
 tem. Sed quæ, malum, intemperie agitant Israeli-
 tas? ^d Quis misit nobis hunc pulchellum pusionem
 rubicundum? Heus puer, me ne putas canem, qui
 cogites pugnare pedo? ut te dij deaq; omnes, quan-
 tum est, perdant. Accede ad me sodes, ut iam propi-
 nem te dilaniandum & comedendum uolucris
 & bestijs. d. Tu quidem adoriris me, fretus gla-
 dio, & hastili, & scuto: ego uerò aggredior te, ar-
 matus solo nomine Iouæ armipotentis, Dei copia-
 rum Israelitarum, in quas tu hodie contulisti om-
 nia maledicta. Hodie Deus conclusit te in manum
 meam, ut te deiciam, abscondamq; tuum caput, &
 pascam uolucres & seras non tantum tuo cadaue-
 re, sed etiam omnium qui miliant in uestro exerci-
 tu: ut sciât omnes mortales, eum demum esse Deū,
 quem Israelitæ agnoscunt & reuerentur: discatq;
 omnis hæc manus spectatrix, Iouam non adhibe-

d Sic munc
 ni conten-
 nunt spiri-
 tuales, & p-
 pueris ha-
 bent.

re ense, aut hastam in uincendo, cuius sit u-
 nius gerere bella, quiq; tradiderit uos nobis in ma-
 nus. G. Proh Iupiter, ego ne ut hodie hæc audi-
 uerim, idq; à puero? at me Deus perdat, nisi te iam
 discerpo his unguibus. D. Quin age, si quid
 potes: interim excipe hunc lapidem recti in fron-
 tem. Ohe Goliathe, corruis, qui modò stabas tam
 firmè? At ego te contundam usque hoc pedo. Hem
 tibi. Nunc istic iace, prostratus manu pueri, qui
 modò solo aspectu uiros, & cælum armis territa-
 bas. Hic te puer iugulat tuo ipsius gladio, caputq;
 tuum horrendum præfigit tue haste, quod osten-
 tet exercitui.

SENTENTIA.

Nemo uel tam uir est, quin facile uin-
 catur abs quiuis, aduerso Deo: uel tam puer,
 quin facile uincat quemuis, propitio Deo.
 Dei est uictoria, & credenti nihil arduum.

IONATHAN. 1. Reg. 20.

ARGUMENTVM.

Dauid & Ionathan inter sese rationem
 ineunt, qua resciscere Dauid queat quis sit
 Sauli erga ipsum animus: & fœdus inter sese
 in perpetuum paciscuntur.

Dauid, Ionathan.

Quod nam esse potest meum tantum in tu-
 um patrem peccatum, Ionathan, ut me
 querat ad necem? ION. Ad necem uerò? non
 est